

LES 7 MERAVELLES DE CATALUNYA

Després de tres mesos de votacions populars ja es coneixen les 7 meravelles del patrimoni cultural material de Catalunya, iniciativa promoguda per l'organització Capital de la Cultura Catalana i Catalunya Ràdio, amb la voluntat de divulgar el patrimoni cultural català d'una manera didàctica, pedagògica, lúdica i, alhora, motivar el coneixement i la visita als llocs seleccionats.

Les 7 meravelles de Catalunya, elegides d'entre cent propostes d'arreu del territori, són (per ordre cronològic d'elecció): La Seu Vella de Lleida, el conjunt arqueològic de Tàrraco, el monestir de Sant Miquel de Cuixà, la Sagrada Família de Barcelona, el Celler Cooperatiu de Gandesa, el Centre històric de Vic i la Catedral de Girona.

Segons Xavier Tudela, president de l'organització Capital de la Cultura Catalana, "qualsevol de les cent propostes que optaven a convertir-se en meravella de Catalunya podia haver estat elegida, la qual cosa demostra que el nostre país té un patrimoni cultural molt ric que cal cuidar, promocionar i projectar".

L'Organització Capital de la Cultura Catalana i Catalunya Ràdio han dut a terme l'elecció de les 7 meravelles de Catalunya en el marc de les activitats complementàries a allò que es desenvolupa a les ciutats designades com a capital cultural (Banyoles 2004, Esparreguera 2005, Amposta 2006, Lleida 2007 i Perpinyà 2008). S'entén per meravella del patrimoni cultural material de Catalunya aquells indrets de valor excepcional, que compleixin algun dels següents requisits:

- a) representar una obra mestra de l'enginy creador humà.
- b) ser un testimoni excepcional de l'arquitectura, l'escultura, la pintura, les arts monumentals o l'urbanisme.
- c) ser un exemple eminent d'un tipus de construcció que il·lustri algun període de la història de Catalunya.

Les 7 meravelles del patrimoni cultural de Catalunya han pres com a referència de la iniciativa la de les 7 meravelles del món antic, reconegudes universalment. Van ser la Gran Piràmide de Kheops a Gizeh, els jardins penjants de Babilònia, el Temple d'Àrtemis a Efes, l'Estàtua de Zeus a Olímpia, el Mausoleu de Mausol a Halicarnàs, el Colós de Rodas i el Far d'Alexandria.

L'elecció de les 7 meravelles de Catalunya s'ha fet per set àrees diferents, "per tal que el patrimoni de tot Catalunya tingués l'oportunitat de ser elegit", explica Xavier Tudela. Les 41 comarques de Catalunya i les 5 comarques històriques de Catalunya Nord tenien cadascuna, com a mínim, una proposta per optar a l'elecció.

Les àrees geogràfiques a través de les quals s'han elegit les 7 meravelles de Catalunya han estat les següents:

La meravella de Lleida, el conjunt monumental del **Turó de la Seu Vella de Lleida**, ha sortit de les propostes corresponents a les comarques de les Garrigues, la Noguera, el Pla d'Urgell, la Segarra, el Segrià i l'Urgell.

La meravella del Camp de Tarragona, **el conjunt arqueològic de Tàrraco**, s'ha elegit de les propostes corresponents a les comarques de l'Alt Camp, el Baix Camp, el Baix Penedès, la Conca de Barberà, el Priorat i el Tarragonès.

La del Pirineu, **Sant Miquel de Cuixà**, ha estat elegida de les propostes corresponents a les comarques de l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça, el Capcir, la Cerdanya (alta i baixa), el Conflent, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, la Val d'Aran i el Vallespir.

La meravella de Barcelona, **la Sagrada Família**, s'ha elegit de les propostes corresponents a les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental.

La meravella de les Terres de l'Ebre, **el Celler Cooperatiu de Gandesa**, s'ha elegit de les propostes corresponents a les comarques del Baix Ebre, el Montsià, la Ribera d'Ebre i la Terra Alta.

La de la Catalunya Central, **el centre històric de Vic**, ha sortit de les propostes corresponents a les comarques de l'Anoia, el Bages, el Berguedà, Osona i el Solsonès.

Finalment, la meravella de Girona-Rosselló, **la Catedral de Girona**, s'ha elegit de les propostes corresponents a les comarques de l'Alt Empordà, el Baix Empordà, la Garrotxa, el Gironès, el Pla de l'Estany, el Ripollès, el Rosselló i la Selva.

El conjunt monumental del **Turó de la Seu Vella de Lleida** està constituïda per tres edificacions independents una de l'altra però a la vegada totalment integrades. Són la Catedral, que és l'edifici més gran; el castell del Rei o Suda i el Castell Principal o Ciutadella.

A la Catedral de la Seu Vella hi ha el temple, que és una construcció romànica de tres naus i un llarg creuer; el claustre, de dimensions considerables amb disset arcades i situat a ponent de l'església; el campanar octogonal, de seixanta metres d'alçada i 238 esglaons fins al punt més alt, des d'on es pot veure una extraordinària vista de la ciutat de Lleida, i la Canonja, construcció per a la vida quotidiana dels canonges.

El castell del Rei o Suda era la residència oficial dels comtes-reis de la corona aragonesa. El castell era un exemple típic de les residències fortificades del segle XIII.

El Castell Principal, fortalesa iniciada en el segle XVII i completada durant el XVIII, conservava interiorment dos grans edificis medievals: el castell del Rei i la Catedral. Quatre baluards situats en cadascun dels punts cardinals articulen la fortificació. El baluard del Rei és el més alt, gran i millor conservat del conjunt.

El conjunt arqueològic de Tàrraco, declarat Patrimoni de la Humanitat per la Unesco l'any 2000, està constituït per catorze monuments romans de Tarragona i la comarca del Tarragonès i el conjunt arqueològic del casc antic de la ciutat de Tarragona. Són els següents:

- Fòrum Provincial
- Fòrum de la Colònia
- Les muralles romanes
- El circ
- L'amfiteatre
- L'aqüeducte de les Ferreres
- La pedrera romana del Mèdol
- El recinte de culte del Fòrum Provincial
- La torre dels Escipions
- El teatre
- La necròpolis paleocristiana
- L'arc de Berà (a Roda de Barà)
- La vil·la romana dels Munts (a Altafulla)
- El mausoleu de Centcelles (a Constantí)
- El conjunt arqueològic del casc antic

El Monestir de Sant Miquel de Cuixà, situat al peu del Canigó, a la Catalunya Nord, es va fundar el 879. El segle XI, Oliba, fill del comte de Conflent-Cerdanya, que l'any 1008 va ser abat de Ripoll i de Cuixà, bisbe de Vic i fundador de Montserrat, va promoure el 1026 la Treva de Déu contra les violències feudals, el que va reforçar el prestigi de l'abadia, que esdevingué un lloc de pelegrinatge important.

Sota l'abat Gregori, cap el 1130, van construir el gran claustre de marbre rosa del Conflent, que és la primera manifestació dels tallers rossellonesos d'escultura romànica.

A la Revolució Francesa, l'Assemblea Nacional va decretar la nacionalització dels béns del clergat. El 1790, els darrers monjos van ser expulsats i l'abadia es va vendre com a bé nacional. Fou saquejat i els capitells del claustre desmuntats. Una part està actualment al museu de Nova York "The Cloisters".

El 1919, Cuixà va renèixer de les cendres. És comprat i posat a la disposició dels monjos cistercencs de Fontfreda que s'hi van quedar fins l'any 1965. Des d'aleshores hi resideix una comunitat de monjos benedictins vinguda de Montserrat, que hi continua la vida monàstica iniciada fa onze segles.

Sant Miquel de Cuixà és actualment el monument més interessant de l'arquitectura preromànica o del romànic inicial. Els elements més destacats són el claustre reconstruït, l'església de tres naus, la cripta i el campanar.

El Temple Expiatori de la Sagrada Família de Barcelona, màxim exponent de l'arquitectura modernista catalana, es va començar a construir el 18 de març de 1882. Uns anys abans, el 1870, Josep Maria Bocabella i Verdaguer va fundar l'Associació Espiritual de Devots de Sant Josep, amb la finalitat de promoure la construcció d'un temple expiatori dedicat a la Sagrada Família. Amb els donatius dels devots, l'any 1881, l'associació compra un gran terreny entre els carrers Marina, Provença, Sardenya i Mallorca per construir-hi el temple.

Tot i que inicialment s'encarrega la construcció a Francesc del Villar, als pocs mesos dimiteix i el 1883 s'encarrega la construcció de la Sagrada Família a Antoni Gaudí i Cornet, que aleshores tenia 31 anys.

Gaudí planteja un nou conjunt de planta basilical, de cinc naus amb un creuer de tres i un cimbori de 170 metres d'alçada. Tot amb predomini vertical.

Durant els restants 43 anys de la seva vida Gaudí va treballar intensament en l'obra, els darrers 15 de manera exclusiva.

Degut als escassos mitjans, el creixement de les torres de la Sagrada Família fou molt lent. De fet, Gaudí només va veure acabada la torre de Sant Bernabé, una de les quatre de la Façana del Naixement.

Actualment, la Sagrada Família té vuit torres construïdes, que són les que corresponen a les façanes del Naixement (declarada Patrimoni de la Humanitat per la Unesco l'any 2005) i la de la Passió, amb escultures de Josep Maria Subirachs.

El projecte tindrà en total 18 torres. Les 12 més baixes, entre les que hi ha les vuit construïdes, corresponen a les tres façanes (Naixement, Passió i Glòria) i estan dedicades als apòstols. Quatre més, ubicades a una alçada superior, correspondran als evangelistes. Sobre l'absis, una columna de diàmetre més gran dedicada a la Mare de Déu i, finalment, la més alta que remata tot el temple estarà dedicada a Jesucrist.

En els darrers temps la construcció de la Sagrada Família ha avançat força i s'espera acabar-la en el termini aproximat de vint anys.

El Cellar Cooperatiu de Gandesa és obra de l'arquitecte Cèsar Martinell (Valls 1888 – Barcelona 1973), deixeble de Puig i Cadafalc i d'Antoni Gaudí. El febrer de 1919, Josep M. Serres, fundador i primer president del Cellar Cooperatiu de Gandesa, va fer l'encàrrec de l'obra a aquest arquitecte modernista. Un any més tard l'edifici, elegit com una de les 7 meravelles de Catalunya, és una realitat. El celler conjuga l'arquitectura amb les necessitats dels pagesos per a l'elaboració del vi i l'oli.

Sobre arcs parabòlics equilibrats de maó Martinell va construir la coberta de voltes catalanes de rajola plana, voltes de les anomenades de closca d'ou per facilitar dilatacions i contraccions d'origen tèrmic, distribuïdes a diferents alçades per deixar obertures de llum entre elles. La decoració exterior és sòbria, amb les obertures emmarcades per maó vist. També a l'exterior destaquen dos dipòsits d'aigua sostinguts sobre la coberta i les gàrgoles de terrissa envernissades en verd.

El centre històric de Vic, de gran riquesa arquitectònica i cultural, té un conjunt medieval de cabdal importància i molts edificis d'arquitectura modernista. En aquesta àrea hi podem trobar, entre molts altres, la plaça Mercadal, que acull el mercat des de temps immemorials; la Casa de la Ciutat, que té com a base l'edifici gòtic construït l'any 1388; la Catedral, en la qual s'hi barregen estils que van del romànic al neoclàssic i que té unes pintures murals de Josep M. Sert que enriqueixen l'interès monumental del conjunt; el Palau Episcopal, l'origen del qual és del segle XII; moltes esglésies o convents com ara la de Sant Just (gòtica), Sant Domènec (barroc), Sant Antoni M.

Claret, Dolors (barroc), Pietat (barroc), Santa Teresa (barroc), Sant Felip (barroc), Mercè (noucentista), Sagramentàries (ecclèctic historicista); el Museu Episcopal, que disposa d'una de les col·leccions de pintura i escultura medievals més importants d'Europa; el Temple Romà, construït a principis del segle II, i Castell dels Montcada; l'Hospital de la Santa Creu, fundat el 1348; el Pont de Queralt, un dels antics portals de la Muralla; l'Albergueria, d'època romànica; les cases o palaus Bayés, Bojons, Clariana, Colomer, Cortada, Galadies, Masferrer, Ricart, Parella, Sala i Sant Miquel dels Sans; les muralles de Pere III, etc.

La Catedral de Girona té la nau gòtica més ampla del món (22,98 metres) que és, alhora, la nau més ampla de qualsevol estil llevat de la de Sant Pere de Roma (25 metres). A l'exterior de la Catedral s'hi conserva el pòrtic gòtic de Sant Miquel al nord i el pòrtic dels Apòstols. El claustre romànic és del segle XII. Al Museu de la Catedral hi podem trobar el "Tapís de la Creació", la peça més important de totes les de l'art tèxtil romànic que es conserven al món.

A partir d'ara "les 7 meravelles de Catalunya seran un nou símbol de la riquesa patrimonial del país i el projectarem nacionalment i internacionalment com a mostra de la potència cultural de la nostra nació milenària", conclou Xavier Tudela.

La relació de les 100 propostes que optaven a convertir-se en alguna de les 7 meravelles de Catalunya la podeu consultar a la pàgina web: www.ccc.cat

PRIMERS RESULTATS DE L'INVENTARI PAPIROLÒGIC DE CATALUNYA

La Revista *Auriga* i l'organització Capital de la Cultura Catalana van presentar el dia 7 de maig un estudi sobre el conjunt de les 25 butlles papals en paper existents arreu del món, de les quals 10 es troben a Catalunya.

Aquest conjunt de butlles papals en paper és la primera recerca de l'inventari papirologíic de Catalunya, que està coordinat per Montserrat Tudela. Aquest recull dels documents antics escrits sobre paper encara no existia al nostre país, tot i ser el lloc de l'Estat espanyol on més se'n troben i, a escala internacional, un dels llocs on més n'hi ha.

Una butlla és un document sobre afers polítics o religiosos, segellat, emès per reis o papes.

Aquestes butlles papals són papirs de grandària considerable (el més gran és de gairebé 3 metres d'alçada), datades entre l'any 892 i el 1007, escrits en llatí i estan dipositats en quatre poblacions de Catalunya. A Girona n'hi ha dues, cinc a Vic, que juntament amb París és la ciutat del món que més en té, una a la Seu d'Urgell i dues a Barcelona.

Específicament, les butlles pontificies en paper estan ubicades a:

1. Girona (Arxiu Capitular de Girona) butlla del Papa Formós de l'any 89, **2.** Girona (Arxiu Capitular de Girona) butlla del Papa Romà de l'any 897. **3.** Vic (Arxiu Episcopal de Vic) butlla del papa Joan XIII de l'any 971. **4.** Vic (Arxiu Episcopal de Vic) butlla del papa Joan XIII de l'any 971. **5.** Vic (Arxiu Episcopal de Vic) butlla del papa Joan XIII de l'any 971. **6.** Vic (Arxiu Episcopal de Vic) butlla del papa Benet VII de l'any 978. **7.** Vic (Arxiu Episcopal de Vic) butlla del papa Gregori V de l'any 998. **8.** La Seu Urgell (Arxiu Capitular de la Seu) butlla del papa Silvestre II de l'any 1001. **9.** Barcelona (Arxiu de la Corona d'Aragó) butlla del papa Silvestre II de l'any 1002. **10.** Barcelona (Arxiu de la Corona d'Aragó) butlla del papa Joan XVIII de l'any 1007. **11.** A Perpinyà hi ha també una butlla del papa Sergi IV de l'any 1011.

Aquests documents tenen un valor històric, legal i patrimonial incalculable. Algunes butlles marquen els límits territorials de diverses poblacions catalanes.

El contingut de les butlles emeses pels papes acostumaven a ser "privilegis", document que és una concessió d'un dret amb validesa perpètua atorgada pel pontífex de l'Església Romana. Acostumen a validar la propietat de possessions que abats, bisbes i comtes demanaven i anaven a buscar personalment a Roma. Aquest costum es generalitzà després que les terres havien quedat lliures de la invasió sarraïna.

Papir de la Seu d'Urgell i tres dels cinc de Vic.

FIRA DE TITELLES DE LLEIDA

Els dies 3, 4, 5 i 6 de maig es va celebrar la 18a Fira de Teatre de Titelles de Lleida, organitzada pel Centre de Titelles de Lleida i patrocinada per l'Ajuntament de la ciutat. Lleida va esdevenir la capital de titelles durant quatre dies, inundant d'espectacles infantils, familiars i per a públic adult tots els racons de la ciutat.

Enguany la Fira de Titelles, celebrada en el marc de la capitalitat cultural, va acollir un total de 31 espectacles i 69 actuacions amb una presència de més de 100 programadors.

Alhora, a l'entorn de la Fira es van organitzar també diferents esdeveniments i activitats paral·leles com la Fira del Llibre de les Arts Escèniques, diverses exposicions, presentació de llibres, espais de reflexió, concursos de fotografia, tallers de titelles per als més menuts, premis i diverses activitats que van desvetllar l'interès i la participació popular. D'altra banda, va ser un punt de trobada pels professionals del sector.

La fira és una gran plataforma de mercat per a la professió titellaire.

TERCERA EDICIÓ DE LA FIRA DEL FOC A LA CAPITAL DE LA CULTURA CATALANA

Els dies 11 i 12 de maig es va celebrar la III Fira del Món del Foc en el marc Capital de la Cultura Catalana. La primera fira del foc se celebrà a Banyoles amb motiu de la Capital de la Cultura Catalana 2004. Enguany, els Diablers de Lleida han portat el foc d'arreu de Catalunya entroncat també amb la celebració el 25è aniversari de la colla.

La Fira del Món del Foc és un espai on s'hi pot trobar tot un seguit d'expositors de materials relacionats amb diferents àmbits del món del foc festiu i xerrades de reflexió al voltant de la història dels diablers, sobre la seguretat en les seves actuacions i entorn el bestiar festiu i tallers relacionats amb tota aquesta temàtica.

Hi van participar colles d'onze comarques de Catalunya, quatre Bèsties de foc, una colla de trabucaires i un grup de falles, per representar totes les variables del foc festiu. En total, al voltant de 1.000 persones i més de 800 diablers que van fer realitat l'esdeveniment.

A més dels Diablers de Lleida, van participar a la fira: Foc foll de Bellpuig; els Dimonis del Roselló; els Diablers de lo Peirot de Tremp; les Bruixes del Nord de Sabadell; els Diablers de Sitges; la "Colla Vella" de Sitges; els Pere Botero; els Diablers de Salt; les Gàrgoles de foc de Banyoles; els Diablers de l'Albera; els Diablers d'Altafulla; els Diablers de Montblanc; els Diablers l'Espetec d'Agramunt, i els Diablers del grup de recerca de les Borges Blanques.

Des de la I Fira del Món del Foc la seguretat dels diablers és un dels elements de reflexió en aquesta trobada anual de diablers.

LLEIDA ACULL LA DOTZENA MOSTRA DE TEATRE UNIVERSITARI

La ciutat de Lleida va acollir amb motiu de la capitalitat cultural la XII Mostra de Teatre Universitari que organitza l'Institut Joan Lluís Vives. Es va celebrar del 14 al 18 de maig.

La Mostra de Teatre és una de les activitats, amb participació de l'estudiantat, més veteranes i més conregudes de les que l'Institut organitza anualment.

La Universitat de Lleida va ser l'escenari on es van representar més de 15 hores d'espectacles teatrals, que van comptar amb la participació de 212 universitaris, entre actors, directors i tècnics.

Durant cinc dies es van poder veure diferents obres representades per estudiants procedents d'universitats d'arreu de Catalunya (Lleida, Girona, Rovira i Virgili, Vic, Barcelona, Autònoma de Barcelona, Abat Oliba CEU, Pompeu Fabra i Politècnica de Catalunya), el País Valencià (Miguel Hernández d'Elx, Jaume I de Castelló, València i Alacant) i les Illes Balears. "Una oportunitat única -segons els seus organitzadors- per conèixer i gaudir de la creativitat emergent de les aules de teatre universitàries".

EL BESTIARI DE LLEIDA FA 100 ANYS

El dia 9 de maig va tenir lloc al Museu del Palau de la Paeria de Lleida l'acte inaugural de l'exposició dels 100 Anys de Lo Marraco, la figura més emblemàtica del bestiar de la ciutat de Lleida.

Va ser fa 100 anys en una festa major de la ciutat que naixia la bèstia festiva per excel·lència de Lleida: el Marraco.

Des del 1907 el Marraco, aquella figura imaginària que es feia servir per espantar i fer creure a la canalla, es convertia en una bèstia que pren forma de drac. Aquest nou element festiu, a diferència de l'actual Marraco, s'empassava les criatures, fent-les entrar per la boca i sortir per la cua.

L'exposició compta amb documentals i imatges dels diferents marraços, amb els quals es pot veure la història festiva de la ciutat d'aquest darrer segle.

Lo Marraco ha fet 100 anys.

L'exposició mostra la història festiva d'aquests anys de la ciutat de Lleida.

FESTA DE MOROS I CRISTIANS

El dia 13 de maig es va celebrar a la ciutat de Lleida la Festa de Moros i Cristians, que reivindica el valor de la convivència intercultural.

L'escenificació de les lluites entre moros i cristians, que s'ha recuperat a Lleida des de fa onze anys, és única dintre de les celebracions del mateix estil, perquè la victòria s'alterna anualment de manera que un any guanyen els moros i el següent els cristians. Això és així per tal de fomentar el respecte i la convivència entre cultures.

La Festa d'aquest any ha presentat tres novetats importants que afecten al lideratge dels dos bàndols, la indumentària i la batalla. Pel que fa al lideratge dels bàndols aquest any, per primera vegada, les capitànies, tant del bàndol moro com del cristià, estaven liderades per dones.

Aquest 2007 el Bàndol Moro, sota la capitania de la Saïda de la comparsa dels Musa, es va fer amb el castell de Lleida i va reconquerir la Seu al bàndol cristià encapçalat per Arsenda de Cabrera, Comtessa d'Urgell. Els Al·leridís, els Musa i els Banu-Hud (comparses mores) entraven per la ciutat per fer-la seva després d'haver estat ocupada durant un any pels Pallaresos, els Urgellencs i els Anglesola (comparses cristianes).

DIA DE LA CIÈNCIA AL CARRER

El dissabte dia 26 de maig va tenir lloc el Dia de la Ciència al Carrer, una jornada de divulgació científica oberta a tota la ciutat, dins del marc de 2007, Any de la Ciència, i com un acte que forma part de la programació de la Capital de la Cultura Catalana d'enguany.

En un ambient lúdic i festiu es fomentà la curiositat i l'interès del públic pel progrés científic i tecnològic. La participació a les conferències i presentacions de llibres i a les diferents demostracions fou excel·lent amb molt públic de totes les edats.

L'organització va ser a càrrec del Centre de Recursos Pedagògics del Segrià (departament d'Educació) i de l'Institut Municipal d'Acció Cultural (Ajuntament de Lleida). Va comptar també amb la col·laboració d'institucions com l'Obra Social de la Fundació La Caixa, el Moviment d'Innovació Educativa de Lleida i l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida.

La voluntat final d'aquesta activitat, una de les principals d'aquest any farcit d'esdeveniments commemoratius en la capitalitat cultural de Lleida, és la de propiciar la mirada científica vers tot allò que ens envolta i conforma el nostre món. Sens dubte, una opció que ajuda a entendre millor molts fenòmens.

Els joves van ser els grans protagonistes del Dia de la Ciència al Carrer.

LLEIDA CELEBRA LA PRIMERA FIRA DEL LLIBRE HEBREU DE CATALUNYA

La Biblioteca Pública de Lleida ha acollit, del 16 al 31 de maig, la primera Fira del Llibre Hebreu de Catalunya, on s'han pogut veure 300 títols i més de 1.000 volums.

Organitzada per l'associació Tarbut, formada per una trentena de persones amants de tot allò relacionat amb el judaïsme, la fira ha presentat volums de l'Argentina, Xile, Veneçuela o Mèxic, alguns dels quals estan descatalogats.

L'objectiu de la fira és donar a conèixer alguns aspectes de la cultura hebrea com ara la cuina, la seva música o la seva cultura.

La Fira del Llibre Hebreu s'ha complementat amb una exposició de fotografies que ha tingut com a particularitat que estan extretes de les col·leccions de visitants d'Israel. També hi ha hagut un concert de música, mostres de cuina jueva i diferents conferències d'experts. L'acte d'inauguració va estar presidit per Ferran Rella (director dels Serveis Territorials del departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya), Miquel Padilla (vicepresident primer de la Diputació de Lleida), Xavier Aluja (regidor de Drets Civils, Cooperació i Immigració de la Paeria), Carme Ariche (directora de la Biblioteca) i Silvia Schnessel, presidenta de Tarbut.

El missatge més repetit en les intervencions dels representants polítics va ser la necessitat d'adquirir un bon grau de coneixement de totes les cultures, costums i tradicions, per tal de construir una societat més culta, més justa i, en definitiva, més lliure.

LES ESCOLES PARTICIPEN EN ELS ACTES DE LA CAPITAL DE LA CULTURA CATALANA LLEIDA 2007

Diverses escoles de la ciutat de Lleida ja han desenvolupat actes propis de la capitalitat cultural.

El darrer va ser el passat 21 de maig quan es va inaugurar a l'escola del CEIP Pràctiques II de Lleida l'exposició "Lleida Capital de la Cultura Catalana 2007".

Un total de 485 alumnes han participat en aquesta gran mostra de treballs realitzats a partir de diferents tallers d'expressió plàstica i narrativa, entorn als elements més definitoris de la ciutat de Lleida: els grans símbols que configuren el patrimoni monumental, artístic, històric, natural, etc.

Tot un intens recorregut, tota una experiència pel que fa a l'exploració, al coneixement, a la consciència i a l'expressió del que és per aquest col·lectiu d'alumnes la ciutat de Lleida: la il·lusració de viure-hi, la il·lusració de viure-la.

També el col·legi Claver va celebrar un acte titulat "Lleida Capital de la Cultura Catalana 2007". Tot l'acte va girar al voltant de les festes i tradicions típiques de la ciutat: Festa Major, Aplec del Caragol, Festa de Moros i Cristians, Fira de Sant Miquel, Fira de Titelles, els monuments més emblemàtics de Lleida, especialment la Seu Vella, i diversos personatges il·lustres de Lleida com ara Ricard Vinyes, Màrius Torres, Enric Granados i Josep Lladonosa.

Algunes escoles, com el Col·legi Episcopal, han estat rebudes a la seu de l'Institut Municipal d'Acció Cultural on se'ls hi ha explicat la capitalitat cultural.

D'altres escoles s'han adherit al projecte i el curs vinent, durant el darrer trimestre d'enguany, desenvoluparan alguna activitat.

Exposició del CEIP Pràctiques II de Lleida.

Patrocinadors

